

[Knud Damgaard.]

at boligministeren bør overveje, om man ligesom også fra bankers og sparekassers side kan inspirere til, at der kommer mere drift i dette her.

Bendix (KF):

Jeg skal heller ikke kaste mig ind i en længere diskussion med de andre ordførere, men nøjes med en enkelt bemærkning i relation til det, ministeren sagde, hvor ministeren som jeg henviste til energidebatten, som vi skal have om kort tid, og sagde, at i forlængelse af energidebatten ville der nok være god basis for at starte en ny kampagne af en eller anden karakter i retning af, at vi skulle isolere og spare osv.

Dér skal jeg bare sige den ene ting, at jeg jo ikke som ministeren er økonomisk liberalist og tror altså derfor ikke på, at alting går af sig selv. Jeg føler mig temmelig overbevist om, at når vi har haft denne energidebat, så bliver der behov for, at vi fastlægger nogle retningslinjer, nogle bestemmelser i adskillige love, hvor vi simpelt hen stiller krav om en bedre energiøkonomi. Jeg tror ikke, vi kommer uden om på lidt længere sigt at gribe til temmelig præcise foranstaltninger i forbindelse med den samlede energi-problematik, og det skal forslagsstillerne da også have med på vejen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbetslutnings vedkommende sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning og lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om at nedsætte priserne på abonnementskort til DSB [af Morten Lange m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXIII) findes i tillæg A. sp. 1573, fremsættelsen i tidenden sp. 1851).

Forslaget sættes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Abonnementskort hos DSB har i mange år været særdeles billige og ret anvendt og har givet DSB indtægter pr. km, der ligger langt under produktionsomkostningerne. I finansåret 1973-74 vil DSBs indtægter fra abonnementskort udgøre ca. 117 mill. kr. Som gennemsnit betaler hver abonnent hos DSB ca. 660 kr. pr. år, hvilket svarer til 1 kr. 32 øre pr. tur, såfremt rejseforbruget sættes til 500 ture, hvad der svarer til 250 arbejdsdage à 2 ture.

Den nævnte turpris, 1 kr. 32 øre, kan f. eks. sammenlignes med benzinprisen, som i sommeren 1973 lå på 1 kr. 40 øre til 1 kr. 50 øre pr. l. Benzinprisen er nu yderligere steget til vel over 2 kr. pr. l, uden at dette har medført markante stigninger i salget af DSB-abonnementskort. Dette indicerer, at en nedsættelse af abonnementskortprisen med 10 pct., hvilket altså vil svare til 13 øre pr. tur, næppe kan tillægges nogen trafikskabende effekt hos DSB. En nedsættelse af abonnementskortprisen på 10 pct. må således påregnes at kunne medføre et indtægts-tab for DSB i finansåret 1974-75 på ca. 13 mill. kr. Nedsættelsen vil alene blive til gunst for dem, som allerede i dag rejser på DSB-abonnementskort, medens alle øvrige vil skulle bidrage hertil på grund af DSBs forringede resultat.

Forslaget vil således ikke have den tilsluttede effekt, og på baggrund heraf kan jeg ikke gå ind for det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Knud Damgaard (S):

Ja, en generel nedsættelse af priser på abonnementskort vil stort set fylde med sig, at hvad brugeren tjener på gyngerne, det sætter han til på karrusellerne.

Vi mener i socialdemokratiet, at hvis man skal fastsætte priser på abonnementskort, så må det ske under hensyn til to forhold, nemlig de sociale virkninger og prioriteringen af den kollektive trafik. Begge hensyn tilsiger først og fremmest at kigge på forholdene i hovedstadsområdet, hvor denne drøftelse forhåbentlig kan medvirke til, at det eksisterende trafikudvalg fremmer forhandlingen om disse forhold.